

Irina Palm

Sam Garbaski, 2007

Per poder ajudar el seu nét, la Maggie treballarà al Londres més obscur.

La gran Marianne Faithfull

Transgressió, tendresa, capacitat de commoure, intimisme i uns petits tocs d'humor cínic és el que trobarem en grans dosis en aquesta gran tragicomèdia de Sam Garbaski.

Tot i néixer amb intencions transgressores i voler, segons les declaracions del realitzador, ser una pel·lícula políticament incorrecta, el que s'aconsegueix és quelcom més sorprenent: un bon exemple de manual del que s'anomena melodrama. Un gènere força complicat perquè l'excessiva sensibilitat o passar-se de comicitat pot acabar completament amb les intencions inicials de l'obra, o sigui, en un "riure per no plorar" que pot trencar la màgia de l'obra. Tot el que evoca *Irina Palm* amb aquest to melodramàtic és la demostració que l'amor a la família pot ser capaç de transformar-nos en el que sigui, per tal de mantenir-lo.

L'agudeses del seu humor i el sentiment de la història ens reconfortarà i desenvoluparà el melodrama fins amagar-lo en una genial tragicomèdia, en una pel·lícula feta per a la lloança

d'una gran actriu de caràcter com la Marianne Faithfull, que realitza en aquesta acurada interpretació un treball divertit i enigmàtic que ens arribarà a sorprendre.

Aquesta artista multidisciplinària i de llarga i fructífera trajectòria neda com peix a l'aigua en aquesta gran obra i domina a la perfecció l'actoratge en un context tan ple de sordidesa com ara el negoci del sexe en el més tèrbol Londres de l'actualitat. És possible que la seva experiència a tocar fons i renéixer l'hagin ajudat a realitzar aquesta magnífica interpretació d'una vídua de classe mitjana que es veu obligada a baixar als "infernals" per poder salvar els qui més estima.

D'altra banda, caldria remarcar que *Irina Palm* és un altre exemple de pel·lícula de caire independent que ha sofert una distribució molt limitada en el nostre territori. Sense una promoció digna de l'alçada a la qual ha arribat l'obra. Tot i ser una pel·lícula en què han cooperat diversos països, els limitats pressu-postos provoquen unes estrenes massa discretes i

se'n ressenten tots aquells films que defugen la monotonia de les grans produccions. Com és possible la poca durada en cartellera d'un film com aquest, amb una actriu principal de la talla de Marianne Faithfull? Aquesta pregunta té difícil resposta. Tot i que, com sempre, aquí el que interessa són aspectes econòmics. I sempre vendrà més un musical d'un grup suec extingit fa molts anys que una història contundent i magníficament interpretada.

La gran Irina

La Maggie, una vídua respectable de classe mitjana, és una dona molt preocupada per la seva família, sobretot pel seu nét, que necessita desesperadament un tractament mèdic molt costós per poder viure. Fa molts esforços per poder animar el seu fill i la seva dona, però el que necessiten són diners, que precisament no en tenen.

Tot passejant per Londres, mentre intenta trobar una solució per a un problema tan greu, troba per casualitat un cartell en què s'anuncia que es necessita una hostessa. De manera ingènua la

Maggie entra al negoci pensa que es trobarà amb una feina de neteja, però res més lluny de la realitat, sobretot quan on entra és en un club eròtic.

Tot i la sorpresa quan sap de què treballarà al club, la Maggie decideix acceptar la feina. La sordidesa de la seva tasca queda difuminada per la necessitat de sufragar els costos del tractament del seu nét. Gràcies a l'ajuda de la seva enginyosa companya, la Luisa, i del dur encarregat del local, en Miki, que li ensenyaran totes les arts necessàries per triomfar en un negoci d'aquest tipus. La Maggie es transformarà en una de les treballadores més sol·licitades i lucratives del "Sexy World", on serà coneguda com la gran Irina Palm.

De forma evident la seva doble vida no passa desapercibuda i crida l'atenció de la seva família, amigues i veïns, que no tarden en fer safareig del que realment amaga la Maggie. És aquí on la doble moral i la necessitat s'han de donar de la mà forçosament per poder combatre la hipocresia provinciana que ha viscut tota la vida la Maggie i la seva família. És aquí on descobreix que no està tan malament tenir un xic de l'Irina en la seva personalitat.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Sam Garbaski
Productor: Sebastien Delloye i Diana Elbaum
Guió: Martin Herron i Philippe Blasband
Muntatge: Ludo Troch
Fotografia: Christophe Beaucarne
Vestuari: Anushia Nierdzik
Música: Ghinzu
Companyia productora: Ateliers de Baere
Nacionalitat: Bèlgica, Alemanya, Luxemburg, Regne Unit i França
Durada: 103 minuts

Actors

Marianne Faithfull: Maggie
Miki Manojlovic: Miki
Kevin bishop: Tom
Siobhán Hewlett: Sarah
Dorka Gryllus: Luisa
Jenny Agutter: Jane
Corey Burke: Olly
Meg Wynn-Owen: Julia
Susan hitch: Beth
Flip Webster: Edith

Filmografia

2003
El tango de Rasheski
2000
Merry christmas, Rachid
2000
La vie, la mort et le foot
1999
La dinde